

Astraeque vos praeter si qua Fergusia tellus
 Cernit in occiduis semper vigilantia flammis,
 Edite, nam testes vos, & nox conscia facti
 Exstitit, Arctoi nuper sub cardine caeli;
 Gordonia quis, vasta movens incendia, gentis
 Torruit heroas, foeta truculentior urfa,
 Impastoque lupo, nec tigride mitior, icta
 Dum furit, aut rapta dum saevit prole leena.
 Vidimus & diris opprobria barbara flammis
 Addita. Mausoli poterant qui busta mereri,
 Pyramidas vel Memphi tuas, vel Persena si quid
 Altius erexit, postquam deserbuit ignis,
 Vilibus illati stabulis jacuere jugales
 Inter equos, putri stipula foenoque sepulti.
 Nec mora, tosta foci & adhuc fumantia mensas
 Corpora texerunt, ima spectacula plebi.
 Hic proceres cum plebe jacent, discrimine nullo.
 Effigies his nulla viri est, sua brachia nulli,
 Nil humeros supra, nil est sub pube relictum:
 Cuique suus tantum superest sine nomine truncus.
 O caelum, o Superi! post hoc quis regis equile
 Threicii, dirasque feri Busiridis aras,
 Aut Lastrigonias epulas, aut foeda Thyeste
 Prandia, quaeque Iovi fertur struxisse Lycaon,
 Aut tua crudelis miretur fercula Progne?
 Innocuos juvenes, patriis in sinibus, inter
 Mille clientelas, & avito sanguine junctos
 Hospitii dominos, omnis damni dolique
 Securos, somnoque graves, & noctis opaca
 Vallatos tenebris, animatis sulphure flammis
 Vidimus extinctos, & tracta cadavera foedis
 Indigni que modis, postquam sunt ultima passi.
 Tristis, & infelix, & semper inhospita turris
 Momento succensa brevi, simul ima supremis
 Miscuit, & tumulos thalamis, & funera somno,
 Et famulis dominos, quorum confusa jacebant
 Obruta rudibus cinis, ossa, cadavera: namque
 Corporis unius, memini, pars ossa fuerunt,
 Pars cinis immundus, tostum pars igne cadaver.
 Quam sors dura fuit! vivos dum pascitur ignis,
 Nemo manu, prece nemo jurat, nec abire parantes
 Quisquam animas pius ore legit, vocesve supremas
 Aure bibit, dextra vel lumina condit amica.
 Nemo sacra cineres turbatos excipit urna.
 Nemo parentales lachrymas insontibus umbris,
 Aut trucibus dat thura rogis, aut sarta sepulchris.
 Illustres juvenes, procerum genus alter, avito
 Alter Hyperboreos attingens sanguine reges,
 Sic pereunt, stratique jacent florentibus annis.
 Ab prius hoc procerum par inclarescere mundo
 Debuerat, patriamque novis implere trophaeis,
 Seu domito, quem tota hominum gens odit, Ibero,
 Sive triumphatis aquilis, Rhenoque bicorni,
 Gordonia quem gentis honos, Huntleyus heres,
 Imperio nunc Celta tuo, circumsonat armis.
 Undique Grampiacis, & sanguine miscet herili.
 Debuerat fratri comitem se jungere frater,
 Cognatusque latus cognati cingere, pugnas
 Inter & arma ducum, majoraque fulmina belli.
 Sed decus hoc nostris invidit Tartarus oris,

Tartarea vel gente satus; nam criminis hujus
 Horruit aspectu tellus, & pontus, & aether.
 Emula majorum soboles, quae nescia vinci,
 Nescia terreri, flameas spernebat & enses,
 Fraude perit, tectisque dolis, nec cernitur hostis.
 O seculum, o mores! fuit olim gloria gentis
 Grampigenae nescire dolos, sed viribus uti,
 Et conferre manus, campisque patentibus armis
 Cernere fulmineis, & sternere cominus hostem.
 Sic domiti Picthique truces, Cimbrique feroces,
 Sic Tibris, & domina repressa potentia Roma est,
 Nec secus armorum princeps & gloria Vallas,
 Quisque Caledonias rexit feliciter oras
 Brusius, Hayorum comitatus princeps, vastos
 De sibi vicina pepererunt gente triumphos.
 Heu, nunc orba viris, & plusquam degener atas,
 Rem gerit insidiis, Martis pro cuspide sica est,
 Toxicapro telis, & clandestinus ubique
 Pro jaculis, Bellona, tuis, heu, spargitur ignis;
 Authorem nec scire datur; secretior ille est,
 Quam pelagi fontes aut incunabula Nili.

Sacra cohors, cui jura Themis, legesque supremas
 Credidit, & scelerum comites Rhannusia poenas;
 Ardua si juvenum virtus, & sanguis in uno
 Regius, orbis vel prematura parentum
 Canities, viduusque thorax miserabilis Haye,
 Si juris, si gentis honos, vel gloria sacri,
 Te movet, irato pietas vel debita calo,
 Da crucis artificem sceleris. Quod poscimus equum est.
 Iudicis officium est causas aperire latentes,
 Qua licet, & scelerum primos exquirere fontes,
 Et modo blanditiis, duris modo vocibus uti,
 Omnia tentando, lex quae permittit & aequus
 Iuppiter, exigui levis est jactura laboris.
 Omnibus excusis, vi judex, scire quod optas,
 Extorquere potes; praesto est qui vellicet artus
 Simius, & stridens non uno culeus angue.
 Est tibi trajectis armata ciconia nervis,
 Est rota, sunt fustes, & iniquo pondere torquens
 Anchora cervices, & quae premit ocrea furas.
 Utque, quod admisit, dirum scelus expiet, ultor
 Nunc sceleris, famulos praebit Mulciber ignes.
 Scotigene ne gentis honos, sanctique Senatus
 Gloria foederetur, paenis ultricibus insta:
 Vre, seca, nulloque virum discrimine saevi,
 Dum tormenta tibi, superest dum Scotica cervix.]

Sub his Strathbolgy, id est, Conwallis ad Bolgy, Strathbol-
 Comitum Atholiae olim habitatio, qui inde &
 cognomen mutuati, nunc Marchionis Huntley Marchio
 praecipua sedes. Hunc enim titulum Rex Iaco- Huntley.
 bus Sextus contulit Georgio Gordon Comiti
 Huntley, Domino Gordon & Badzenoth, antiqua
 nobilitate, & numerosa clientela admodum
 illustri, cujus majores a Setonis orti, Parlamen-
 taria autoritate Gordoni nomen assumpserunt
 (cum Ioannis Gordoni Militis filiam Alexander
 Seton cum hereditate admodum opima in uxo-
 rem duxisset) Comitisque Huntley honorem a
 Iacobo Secundo anno c10 cccc xlix acce-
 perunt. [Nunc filius ejus ei successit.]

ADDIT.